

Kirja ihmisistä ja Jumalasta

Esipuhe

Mika Waltari pani Sinuhe Egyptiläisen väittämään, että hän kirjoitti kirjansa "itsensä tähden". Jokainen kirja on kirjoitettu jostakin syystä, mutta tuskinpa "Sinuhe" kirjoitti kirjaansa "itsensä tähden", eikä Mika Waltari sitä ainakaan "itsensä tähden" kirjoittanut. No, ehkä hän kirjoitti kirjansa osittain "itsensä tähden", sillä kirjailijan sisällä palaa luomisen tuli, joka melkein pakottaa hänet kirjoittamaan. Jos kirjailija ei kirjoita, niin hän voi henkisesti pahoin, koska ei käytä sitä lahjaa, joka hänellä on.

Jokaisen tulisi käyttää niitä lahjoja, jotka hän on saanut, ei vain itsensä iloksi vaan myös muiden hyödyksi. Mutta totta on, että jokainen kirjailija kirjoittaa myös "itsensä tähden", ei vain "muiden tähden" tai "muille". Sama pätee tähän kirjaan ja sen kirjoittajaan. Kirjoitan tämän "itseni tähden" ja "muiden tähden", "muille" ja "itselleni". Kirjoitan tämän, koska totuuden etsintä on aina kiinnostanut minua. Etsin totuutta tässä kirjassani, niin kuin teen muissakin kirjoissani, vaikka ne osittain fiktiivisiä ovatkin.

Kiitän kirjastani häntä, joka on minulle kirjoittamisen lahjan antanut, ja innoittanut tämänkin kirjan synnyn Henkensä kautta, jonka on pannut minuun asumaan - iankaikkisesti. Kiitos, Isä, Jeesuksen Kristuksen, ainoan vaimosta syntyneen Poikasi ja meidän Herramme nimessä.

Jyväskylässä, 30. joulukuuta 2010.
Petteri Haipola

Millainen ihminen on?

Ihminen on kuin tyhjä taulu syntyessään tähän maailmaan, mitä hänen moraaliinsa ja käytöksensä tulee. Vauva ei ymmärrä ihmisten kieltä eikä voi käsitellä moraaliin liittyviä kysymyksiä. Vauva toimii pelkkien vaistojensa varassa, jotka on luotu hänen eloonjäämisensä varmistamisen vuoksi. Vauva tarvitsee ruokaa, puhtautta, sopivaa lämpötilaa ja äidin läheisyyttä. Vauva ilmaisee tarpeensa ja olotilansa itkun, jokeltamisen, hymyn ja ärtyneisyyden kautta, elekielen ja vaistojen avulla. Niin vauva saa tarvitsemansa huomion ja hoidon.

Kun lapsi kasvaa, niin hän oppii ymmärtämään ihmisten kieltä, ja puhuu sitä itsekin. Hän oppii ja ymmärtää sen, mikä on kiellettyä, ja mikä on luvallista. Jos lapsi rikkoo tahallaan hänelle annettuja ohjeita ja käskyjä vastaan, niin hän rikkoo viidettä käskyä vastaan: "Kunnioita isääsi ja äitiäsi...!" Tämä on käskyistä ensimmäinen ja tärkein lapsille, koska sen noudattaminen tai rikkominen vaikuttaa hyvin paljon siihen, millaisia lapsista aikuisina tulee.

Pahuus saa ihmisen valtaansa usein jo nuorena tai peräti lapsena, joten on elintärkeää oppia kuuliaisuutta jo pienestä pitäen. Siksihän me lapsia opetamme ja neuvomme, että he varjeltuisivat pahalta, ja että heistä tulisi kunniallisia ihmisiä aikuisina. Kasvatus ja elinympäristö eivät silti ole ainoat asiat, jotka vaikuttavat siihen, millainen ihmisestä moraalin kannalta tutkittuna aikuisena tulee. Tärkein vaikuttava tekijä on ihminen itse: se, miten ihminen valitsee hyvän ja pahan suhteen.

Toisista tulee tottelemattomia ja toisista tottelevaisia sen mukaan, miten me valitsemme. Toiset elävät pahuudessa ja tekevät paljon pahaa, niin että nauttivat pahan tekemisestä, mutta inhoavat ja vihaavat hyvän tekemistä, oikeamielisyyttä. Toiset elävät hyvydessä ja tekevät paljon hyvää, niin että ihannoivat hyvän tekemistä ja oikeamielisyyttä yli kaiken, ja karttavat pahan tekemistä ja väärämielisyyttä, koska se on heistä iljettävää, ilkeää ja inhottavaa.

Jokainen ihminen on Jeesuksen ja hänen apostoliensa opetusten mukaan joko "synnin palvelija" tai "vanhurskauden palvelija". Synnin palvelija on ilkeä, paha ja tottelematon, eikä alistu mielellään auktoriteettien alle. Hän rakastaa olla "oman itsensä herra" ja on omasta mielestään oikeutettu elämään ja tekemään niin kuin elää ja tekee, vaikka se väärin olisi.

Vanhurskauden palvelija on hyväluontoinen, hyvää tahtova ja lähimmäistään rakastava ihminen, joka alistuu mielellään auktoriteettien alle, ja suostuu elämään hänelle suodun osan mukaista elämää, olipa se sitten isännän tai palvelijan, herran tai orjan osa.

Synnin palvelija on itsekäs ja pyrkii hyötymään muista. Hän ei anna muille mielellään mitään lahjaksi, ellei saa siitä itselleen jotakin hyötyä. Itsekäs ihminen on yleensä myös ylpeä, ahne ja rahanhimoinen, vaikka kaikki heistä eivät tavoittelisikaan kunniaa ja korkeaa asemaa yhteiskunnassa.

Vanhurskauden palvelija on epäitsekäs ja uhraa itsensä muiden hyväksi. Hän on nöyrä ja tyytyy tarvittaessa alhaisiin oloihin, eikä hän tavoittele omaa kunniaa. Vanhurskas ihminen ei pyri hyötymään muista ihmisistä vaan pikemminkin auttaa heitä heidän iloonsa. Jos hän menestyy itsekin siinä samalla, kun auttaa lähimmäisiä, niin se on Jumalan lahjaa ja armoa häntä kohtaan.

Ihminen muuttuu

Ihminen ei ole sisällisen ihmisensä ja moraalien kannalta samanlainen koko elämänsä ajan. Meidän arvomaailmamme ja sen myötä käytöksemme muuttuu ajan saatossa, kun teemme moraalisia valintoja hyvän ja pahan elämäntavan välillä. Kokonaan ilman moitteita ja nuhteita ei kukaan ihminen pysty elämään, mutta elämäntapa kertoo sen, kenen tai minkä palvelija kukin on: kuuliaisuuden palvelija iankaikkiseksi elämäksi tai tottelemattomuuden palvelija iankaikkiseksi kadotukseksi.

Sanotaan, että "seura tekee kaltaisekseen". Tämä pitää hyvin pitkälle paikkansa, mutta ei ole koko totuus: meidän ei ole pakko uskoa ja omaksua sitä arvomaailmaa tai uskontoa, jota valtakulttuuri tai perheemme ympärillämme edustaa. Elinympäristö tosin muokkaa meitä ja meidän käytöstämme, koko arvo- ja uskomusmaailmaamme, mutta vain tiettyyn rajaan asti. Lopusta ja siitä, millaisia me olemme, päätämme itse.

Ihmisen elinympäristö ja sen ärsykkeet vaikuttavat arvomaailmaamme. Me muutumme vähän kerrassaan sen kaltaisiksi, mitä katsomme ja näemme, edellyttäen, että pidämme hyväksyttävänä niitä asioita, joita näemme, tai nautimme niistä. Jos katsomme jatkuvalla syötöllä väkivalta- tai pornoviihdettä, niin se murentaa siveyttä ja rauhaa ihannoivaa arvomaailmaamme, ja saa meidän moraalisuutemme löystymään. Hyväksymme helpommin siveettömyyden ja väkivallan, kun elämme sen kyllästä elämää ja nautimme sen katsomisesta. Siksi ei ole ihan sama, mitä ihmiset televisiosta ja valkokankaalta katsovat, ja mistä nautintonsa saavat. "Ihminen on sitä, mitä hän syö", ja tämä koskee myös "hengellistä ruokaa", joka voi olla tämän maailman roskaviihdettä tai Jumalan sanaa, Raamatun pyhiä kirjoituksia.

Voitaisiin ajatella, että kun ihminen "syö ja ahmii" jatkuvasti Raamatun kirjoituksia, niin hänestä tulee "Raamattu-ihminen". Jotkut ovat sitä mieltä, että ihmisestä tulee yhä enemmän Kristuksen kaltainen, kun hän lukee Raamattua. Näin ei kuitenkaan välttämättä tapahdu, sillä Raamattua voi lukea paljonkin ilman, että ymmärtää lukemansa oikein. Pakko ei ole myöskään totella Raamatun ohjeita, vaikka ne oikein ymmärtäisi. Voi jopa käydä niin, että jotkut ihmiset alkavat muistuttaa entistä enemmän pahoista, kun lukevat paljon Raamattua, ja ymmärtävät sen sanoman jatkuvasti väärin, tai ovat tahallaan tottelemattomia sanalle.

Välistä tuntuu siltä, että maailman pahimmat ihmiset eivät olisikaan ammattirikollisia tai muslimiterroristeja – vaikka he totisesti pahoja ovat – vaan nimeltään kristittyjä ihmisiä, uskonnollisia piruja, sadisteja ja teeskentelijöitä. Näiden harjoittama hengellinen väkivalta voi olla jopa pahempaa kuin noiden harjoittama fyysinen väkivalta, mutta kummatkin ovat joutuva Jumalan

vanhurskaan tuomioistuimen eteen. Sinne joutuvat myös ne, jotka pitävät aitoja kristittyjä ja Jumalan lapsia vääryyden harjoittajina tai totuudesta pois eksyneinä, ja tuomitsevat meidät väärin perustein ja aiheetta, ilman syytä.

Olipa niin tai näin, niin tärkeintä olisi se, että ihminen muuttuisi jatkuvasti parempaan suuntaan. Jos joku muuttuu koko ajan yhä enemmän Kristuksen kaltaiseksi, niin se on vain hyväksi hänelle itselleen ja hänen läheisilleen. Tämä siitä syystä, että Kristuksen kaltainen ihminen tekee vain vähän syntiä, eivätkä hänen syntinsä ole kovin vakavia. Kukaan ei kuitenkaan pysty samaan, mihin Jeesus pystyi: täydelliseen synnittömyyteen ja lankeamattomuuteen. Kaikki muut tarvitsevat anteeksiantoa synneistään ja syntisyydestään paitsi Jeesus Kristus, joka ei ole koskaan tehnyt syntiä.

Millaiseksi Jumala loi maailman?

On paljon kristittyjä, jotka luulevat, että kuolema tuli luomakuntaan vasta sen jälkeen, kun Adam lankesi syntiin. On kuitenkin ilmeistä, että Jumala on luonut osan luomakuntaa elämän ja kuoleman jatkuvan kiertokulun periaatteen varaan. On selvää, että hai on luotu tappamaan ja syömään meren eläviä. On selvää, että krokotiili on luotu tappamaan ja syömään eläimiä. On selvää, että monet hyönteiset, linnut, matelijat, sammakot ja muut eliöt on luotu tapettaviksi ja tappamaan, saamaan ravintonsa muista eliöistä, joiden on tarkoitus kuolla Jumalan suunnitelmassa. Muun väittäminen on asettumista Jumalan viisautta vastaan.

Jumala loi kuitenkin alussa ihmisen omaksi kuvakseen, ja ihmisen oli määrä tai tarkoitus elää ikuisesti. Tämä tarkoittaa sitä, että Jumalan on täytynyt olla valmis varjelemaan ihmisiä kaikkia niitä vaaroja vastaan, joita Jumalan luomassa maailmassa on: putoamisen vaara, loukkaantumisen vaara, vaaralliset eläimet, myrkylliset eliöt ja muut vaarat, jotka ovat Jumalan luomistyön tulosta. Jumala on kuitenkin tiennyt edeltäkäsin, että ihminen lankeaisi, ja niinpä hänen luomansa ihmisen elämän kannalta vaaralliset asiat aiheuttavat edelleen valtavaa tuhoa ihmiskunnalle alkaen luonnonkatastrofeista ja jatkuen elämää tuhoaviin eliöihin, jotka Jumala on luonut kuolemaksi muille eliöille.

Kun tarkkailemme luomakuntaa, niin ymmärrämme jonkin verran sitä, millainen Jumala on. Toisaalla näemme luonnon ihmeellisen kauneuden ja monien eläinten herttaisen huolenpidon jälkeläisistään sekä elinkumppaneistaan tai lajitovereistaan. Toisaalla näemme luonnonvoimien hirmuisen tuhovoiman ja kuolettavien eliöiden aiheuttamat vaarat sekä kuoleman, jotka ovat kaikki Jumalan suunnitelmaa ja tarkoitus luoduille eliöille. Näemme siis Jumalan ankaruuden ja toisaalta hyvyyden sekä rakkauden, mitään unohtamatta. Onkin vaarallista muodostaa Jumalasta yksipuolinen ja vääristynyt kuva pelkkänä rakkautena, mikä on itseään kristittyinä pitävien ihmisten perisynti, harhaan joutuminen. Toinen erehdys on soveltaa moraalisia arvoja eliöihin: bakteerit, virukset, loiset ja muut elämää tuhoavat eliöt toimivat Jumalan suunnitelman mukaan, eikä niiden elämän ja kuoleman kamppailuun liity moraalisia arvoja eikä hyvän ja pahan välistä taistelua.

Näemme luonnossa, miten Jumala on antanut eliöille puolustusmekanismit saalistajia vastaan, ja toisaalta saalistusta helpottavat ominaisuudet pedoille. Kaikki tämä on Jumalan luomisen tulosta, sillä paholainen ei ole saanut aikaan saalistajien erinomaista kykyä saalistaa muita eliöitä. Kyky saalistaa on kiinni perintötekijöistä ja niistä ominaisuuksista, jotka Jumala on saalistajille luonut. Me näemme siis myös saalistajista ja petoeläimistä jotakin sellaista, mikä liittyy Jumalaan. Vaikka emme tietäisi ja ymmärtäisi, miksi Jumala on jonkin eliön luonut, niin meidän on silti hyväksyttävä se tosiasia, että Jumala on luonut eliöt sellaisiksi, kuin ne nyt ovat, lukuun ottamatta vähäisiä muutoksia lajin sisällä rekombinaation kautta.

Ei ole täysin selvää, millainen maailman ilmasto oli alussa, kun Jumala loi taivaat ja maan. Voi olla, että nykyisiä hirmumyrskyjä, tulivuoren purkauksia ja maanjäristyksiä ei alussa esiintynyt, mutta myöhemmin niitä esiintyy, ja niitä voidaan pitää hyvin pitkälle Jumalan luomistyön seurauksena, vaikka ne aiheuttavatkin paljon tuhoa. Tuhoa aiheuttavat paljon myös tulipalot, jotka

syttyvät usein luonnostaan, ja uudistavat luontoa Jumalan suunnitelman mukaan. Nämäkin seikat puhuvat sen puolesta, että Jumala on luonut suuren osan luomakuntaa elämän ja kuoleman kiertokulun periaatteelle.

On mahdollista, että Jumala loi alussa vain yhden mantereen, tai oikeammin, että vain yksi manner nousi ylös alkumerestä, jonka Jumala loi. Nykyiset mantereet ovat olleet alkujaan osia alkumantereessa, mutta eronneet siitä joko vedenpaisumuksen aikana tai pian sen jälkeen. Tästä mantereiden eroamisesta ja myös saarien syntyemisestä johtuu eliöiden ainutlaatuisuus syrjäisillä seuduilla ja eristykseen joutuneilla alueilla. Jumalan luomilla eliöillä on lisäksi erinomainen kyky sopeutua mitä erilaisimpiin olosuhteisiin, joten eliöiden erot alueittain selittyvät runsaalla geenistöllä eliöiden kantamuodoissa, jotka Jumala on luonut. Tämä on mahdollistanut lajien sisäisen muuntumisen isolaation ja rekombinaation kautta, mikä on myös nähtävissä. Esimerkiksi koiraeläimillä on ollut yhteinen kantamuoto, samoin hevoseläimillä, useilla linnuilla ja joillakin kissaeläimillä.

Ihmisellä on Raamatun mukaan erityisasema Jumalan edessä luotujen joukossa. Jumala loi ihmisen alussa omaksi kuvakseen, Jumalan kuvaksi, hänen kaltaisekseen. Tämä tarkoittaa sitä, että ihmisen sisäinen ajatus- ja arvomaailma olivat Jumalan kaltaisia: ns. "sisällinen ihminen" oli Jumalan kaltainen. Jotkut luulevat, että "Jumalan kuva" tarkoittaa ihmisen ulkoista olemusta eli ruumista, niin että ihmisen ruumis olisi "Jumalan kuva", mutta se on virheellinen käsitys. Jumalan kuvalla tarkoitetaan ihmisen moraalista ja hengellistä tilaa, ei jotakin ulkoista kuten ruumiista ja sen toimintoja. Jumalalla ei ensinkään ole ruumista, koska hän on Henki, joten on kovin tyhmää ajatella, että "Jumalan kuva" olisi ihmisen ruumis.

Kun Adam lankesi syntiin, niin hän ei ollut enää sisällisen ihmisensä puolesta "Jumalan kuva". Jumalan kuva hänessä oli sen jälkeen turmeltunut ja synnin saastuttama, vääristynyt. Samalla tavalla jokaisen ihmisen Jumalan kuva turmeltuu synnin seurauksena, kun me alamme tehdä syntiä ja eroamme synnin vuoksi yhä enemmän Jumalan kuvasta. Käy jopa niin, että paljon syntiä tekevä ihminen ja synnillistä elämäntapaa viettävä ihminen muistuttaa enemmän paholaista kuin Jumalaa, vaikka Jumala on hänet Jumalan kuvaksi luonut. Jumala luo nimittäin jokaisen ihmisen alussa Jumalan kuvaksi, vaikka onkin niin, että ihminen on moraalin kannalta tarkasteltuna kuin tyhjä taulu syntyessään. Silti, ihminen on lapsena vielä hyvin viaton ja hyvään pyrkivä, vaikka jotkut tätä tosiasiaa vastaan kovasti kiivailevatkin – isiltä perimänsä virheellisen opin ja perinteen vuoksi.

Jumala ja luomakunta

Jumala on antanut eliöille lait, joiden mukaan ne elävät, lisääntyvät ja kuolevat. Jumala puuttuu hyvin harvoin luotujen elämään. Hän antaa sen sijaan luotujen elää elämäänsä niiden lainalaisuuksien ja sääntöjen mukaan, jotka hän on maailmaan pannut.

Jumala ei puutu jatkuvasti ihmisten elämään ja historiaan. Jumala sallii ihmisten paritella ja lisääntyä niiden lainalaisuuksien mukaan, jotka hän on säätänyt. Hän ei estä väkivallan tekoja, eikä johdata jokaista paria yhteen, vaan antaa ihmisten itse valita, miten he käyttäytyvät sukupuolisesti. Jumala sallii jopa raiskattujen naisten tulla raskaaksi ja synnyttää lapsia, sillä lapset syntyvät niiden lainalaisuuksien mukaan, jotka Jumala on luonut.

Jumala ei puutu kovinkaan usein perinnöllisiin sairauksiin ja vammoihin. Nämä ovat seurausta syntiinlankeemuksesta ja sitä kautta ihmisen perimään sekä biologiseen rakenteeseen tulleista vioista tai virheistä. Ne kulkevat suvussa eteenpäin ja mutaatioiden kautta syntyy yhä lisää erilaisia sairauksia ja vammaisuutta aiheuttavia geenivirheitä. Näitä ei olisi, ellei Adam olisi langennut syntiin, eikä näistä voida syyttää lasten vanhempia eikä lapsia itseään.

Ihminen on voimaton sen suhteen, millaisena hän syntyy tähän maailmaan. Jostakin syystä Jumala sallii osan meistä syntyvän hyvinkin sairaana tai vammaisena tähän maailmaan, kun taas

toiset ovat "terveitä kuin pukki" koko elämänsä ajan. Miksi näin on: se jää vain arveluksi, jota ei kannata ylös kirjoittaa.

Toiset saavat elää pitkän elämän yltäkylläisyydessä, mutta toisten osa on kuolla pian syntymänsä jälkeen hyvin tuskallisen sairauden murtamana, väkivaltaisesti tai onnettomuudessa. Toiset kärsivät nälkää, puutetta, sairauksia ja monenlaisia vastoinkäymisiä, mutta toiset elävät runsaudessa tietämättöminä toisten kärsimyksistä. Sillä ei näytä aina olevan mitään tekemistä ihmisen elämän laadun tai pituuden kanssa, miten hän on elämänsä elänyt moraalisesti tarkasteltuna. On pahoja ihmisiä, jotka menestyvät pahuudessaan, ja on vanhurskaita, jotka kärsivät vanhurskaudestaan huolimatta. Ainoa, mikä tekee tästä oikeudenmukaista, on se osa, mikä kullakin ihmisellä kuolemansa jälkeen on. Vanhurskaan osa on niin sanoin kuvaamattoman paljon parempi kuin väärin osa, ettei väärä kannata kadehtia, eikä tuntee vihaa sen vuoksi, että väärät menestyvät ja elävät kauan yltäkylläisyydessä. Jumalan lapsetkin saavat osansa aikanaan, ja jos eivät tässä ajassa, niin sitten tulevassa. Sen paremmalta tuleva loisto ja autuus tuntuvat, mitä ahtaammista oloista sinne siirrytään.

Ihmiset kauhistelevat nykyään sitä, kun ihmisiä kuolee erilaisissa luonnonkatastrofeissa, tautien vuoksi, sodissa ja milloin mistäkin syystä. He ihmettelevät sitä, miksi Jumala sallii sen kaiken tapahtua. He eivät voi ymmärtää sitä, miksi Jumala, joka on rakkaus, ei estä ihmisten kärsimystä ja kuolemaa. Niin kuitenkin on, eikä sitä vastaan käy väittäminen, eikä Jumalaa kannata sen vuoksi syyttää, että hän sallii tämän kaiken tapahtua.

Jumala ei pelkästään salli ihmisten kärsiä ja kuolla, vaan joskus hän jopa vaikuttaa itse sen, että ihmiset kärsivät ja kuolevat. Jumala on tappanut ihmisiä historian aikana lukemattomia määriä. Nooan aikana hän hukutti vedenpaisumuksessa kaikki muut ihmiset paitsi Nooan ja hänen perheensä, yhteensä kahdeksan ihmistä. Abrahamin aikana Jumala surmasi Jordanin alajuoksun lakeuden kaupunkien ihmiset antamalla tulikivien sataa kaupunkien päälle. Niiden paikalla on nykyään Kuollutmeri, jota ei tuolloin vielä ollut olemassa. Tämän jälkeen Jumala on surmannut Israelin jumalattomia ja vihollisia sen mukaan kuin on oikeaksi katsonut. Jumala on lisäksi antanut Israelille käskyn surmata heidän vihollisiaan ja oman kansan jumalattomia, jotka ovat syyllistyneet tiettyihin synteihin. Tämäkin kertoo siitä, että Jumala ei ole vain rakkaus, vaan hänessä on myös vanhurskaan vihan ja koston puoli, josta kristityt tai itseään kristittynä pitävät ihmiset usein vaikenevat, tai vääristävät kuvan Jumalasta todistaessaan hänestä ei-uskovoille ihmisille.

Paavali tunsi Jeesuksen ja hänen Isänsä. Paavali tiesi, että Jumala on ankara niitä kohtaan, jotka luopuvat hänestä, tai eivät ota vastaan hänen Poikaansa Jeesusta henkilökohtaisena vapahtajanaan ja Herranaan. Tämän lisäksi Jumala voi sallia hänen omien lastensa kärsiä mitä suurimpia kärsimyksiä, niin kuin Jeesus kärsi Golgatan ristillä, ja yksitoista apostolia hänen jälkeensä kuollessaan marttyyreinä uskonsa tähden. Heidän uhrikuolemansa todistaa syvästä uskosta, sillä he olivat mieluummin valmiita kuolemaan kuin luopumaan todistuksestaan, että Jeesus Kristus on Herra ja Jumalan Poika, ja että hän on noussut ylös kuolleista kirjoitusten mukaan. Tämän suurempaa uskoa tuskin voi kenelläkään olla, ja se todistaa osaltaan kristinuskon ja Jeesuksen sanat todeksi.

Jumala ei ole jättänyt surmaamistyötään välttämättä Vanhan testamentin aikaan. Hän saattaa jatkaa yhä vielä surmatöitään, niin kuin näemme Apostolien teoissa Ananiaan ja Safiran, ja kuningas Herodeksen kohdalla. On myös mahdollista, että Jumala surmaa kirjaimellisesti kahden profeetan viholliset ennen Kristuksen toista tulemusta Ilmestyskirjan 11. luvussa, ja että Jeesus surmaa Israelin kansan viholliset tulemuksessaan, kun hän saapuu tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. Jos näitä surmatöitä ei pidä tulkita kirjaimellisiksi, niin pitäisikö muitakaan Jumalan surmatöitä lukea kirjaimellisesti? Silti jotkut niin tekevät, ja osoittavat olevansa tässä asiassa hyvin epäjohdonmukaisia, vaikka väittävätkin uskovansa Raamattuun sellaisena kuin se on kirjoitettu.

Vaikka Jumala surmaa paljon ihmisiä – osa luonnonkatastrofeista voi olla suoraan hänen aikaansaannostaan niin kuin oli nälänhätä profeetta Elian aikana ja ihmeiden aiheuttamat tuhot Joosefin ajan Egyptissä – niin hän voi myös suojella ja varjella ihmisiä kaikelta pahalta. Jumala on

pelastanut lukuisia ihmisiä ja kokonaisia kansoja tuholta historian aikana. On silti monia tapauksia, joihin Jumala ei ole suoraan puuttunut, vaikka osa ihmisistä on kuollut tai pelastunut ikään kuin ihmeen kautta. Nämä ovat tapahtuneet yksinkertaisesti niiden lainalaisuuksien mukaan, joiden vallassa jokainen ihminen joutuu elämään tässä maailmassa, olipa hän sitten uskova tai jumalaton.

Tulevaisuus

Jumala on kertonut Raamatussa monia asioita etukäteen. Näitä ennustuksia kutsutaan profetioiksi. Osa Jumalan antamista profetioista on vielä toteutumatta. Tärkein niistä on Kristuksen Jeesuksen toinen tulemus maan päälle. Se toteutuu arvioideni mukaan vuosien 2027–2045 välillä. Kaikki Kristuksen toista tulemusta edeltävät profetiat eivät ole vielä toteutuneet, ja siitä syystä en usko, että Herra tulee vielä tänä vuonna, jona tätä kirjoitan (2011). Kun kaikki Kristuksen tulemusta edeltävät profetiat ovat täyttyneet, niin sitten saapuu hän, joka tuomitsee oikein, ja antaa kullekin hänen tekojensa mukaan.

Jumala on kertonut, että ihmisen elämä ei pääty ruumiin kuolemaan. Epäuskoiset eivät usko, että ihmisen elämä jatkuu kuoleman jälkeen. He ajattelevat, että ihmisen elämä ja tietoisuus omasta itsestään päättyvät lopullisesti ruumiin kuolemaan. Tämä on lohdullinen ajatus niille, jotka eivät toivo iankaikkista elämää ja tahtovat vain lakata olemasta. Ikävää heidän kannaltaan ajatellen on kuitenkin se, että Jumala on eriä mieltä heidän kanssaan, sikäli kuin olen ymmärtänyt oikein Raamatun kirjoituksia. Tuskinpa olen niitä niin paljon väärin ymmärtänyt, että mitään tuomiota ja rangaistusta kuoleman jälkeen ei kenellekään tulisi. On itse asiassa oikein, että ihmisiä rangaistaan kuoleman jälkeen heidän synneistään, sillä kaikki ihmiset eivät saa kärsiä rangaistusta synneistään vielä tämän elämän aikana. Lisäksi tämän elämän kärsimykset omien syntien tähden eivät vastaa läheskään aina sitä kärsimystä, jota olemme synneillämme muille aiheuttaneet.

On tarpeetonta lähteä tekemään tarkkoja ennustuksia tulevista tapahtumista, tai selittää Raamatun profetioita tästä aiheesta. On monia selityksiä ja tulkintoja, jotka ovat ristiriidassa toistensa kanssa, eivätkä kaikki tulkinnat voi olla oikeita. Tärkeämpää kuin lopun ajan profetioiden oikea ymmärtäminen on elää tätä elämää mahdollisimman hyvin Jumalan tahdon mukaan. Se tarkoittaa sitä, että meidän tulee karttaa syntiä ja tehdä hyvää, sen kyvyn ja ymmärryksen mukaan, mikä meillä Jumalalta saatuna on. Tämän me saamme tehdä levosta käsin ilman suorituspaineita, sillä Isä hyväksyy meidät sellaisina kuin me olemme Poikansa tähden ja syntien sovituksen tähden. Kun olemme sovitettut Isän Jumalan kanssa uskottuamme evankeliumin Jeesuksesta Kristuksesta, niin saamme elää vapautettuina ja rauhassa niin hyvin kuin taidamme, eikä Isä meiltä enempää odotakaan. Hän sen sijaan antaa meille kyvyn elää oikein ja ajatella oikein, eikä meidän tarvitse stressata itseämme oman vajavaisuutemme ja kyvyttömyytemme vuoksi. Isä ei vaadi meiltä enempää kuin antaa tai on jo antanut.

Raamatussa on ennustettu, että lopun ajan ihmiset ovat moraalin kannalta tarkasteltuna erityisen pahoja. Näemme yleisen moraalisen rappion löystyneenä sukupuolimoraalina, siveettömyytenä, pornona, perversioina, väkivaltana, ahneutena, rahanhimona ja monenlaisena pahana, joka alkaa tottelemattomuudesta vanhempia kohtaan ja jatkuu itsekkyytenä läpi elämän. Nykyajan ihminen näyttää arvostavan enemmän paheita ja syntiä kuin hyveitä ja vanhurskautta. Kaikkein vähiten epäuskoinen Jumalan kieltäjä tahtoo kuulla Jeesuksesta ja Jumalasta, vaikka juuri Kristus ja Isä voisivat häntä parhaiten auttaa, ja yltykyläiseen hengelliseen elämään johtaa. Elämä vailla vanhurskautta ja synnin orjana on tyhjän veroista verrattuna siihen elämään, jonka Herra häneen uskoville antaa.

Aikamme tyylille ja ihmisten käytökselle on ominaista halveksua, vihata ja pilkata pyhiä asioita sekä kristillisiä arvoja. On muotia hyväksyä perversiot, homoseksuaalisuus, trans-sekoilut ja jopa varkaudet tai väkivalta, kunhan vain saadaan olla kristittyjä ja Jumalan sanan käskyjä vastaan. Täytyy ihan ihmetellä, miten ihmiset voivat ihannoida avoimesti syntiä ja pahuutta, mutta pitävät

halpana ja tuomittavana kaiken hyvän sekä jalon, mitä ns. hyvät ihmiset edustavat. Mikä on se voima, joka saa ihmiset ihannoimaan pimeyttä valon sijaan, vääryyttä oikeamielisyyden kustannuksella?

Miksi valittaa tuomiosta?

Jumalan kieltävä ihminen ei voi hyväksyä sitä tuomiota, jonka Jumala on langettava hänen synneistään ja hänen elämästään. On syytä kysyä, miksi he valittavat? Eikö Jumala tee juuri heidän toiveidensa mukaan? Kenenkään jumalattoman ei tarvitse elää iankaikkisesti Jeesuksen ja hänen valittujensa luona! Syntisen ja jumalattoman ei tarvitse elää taivaassa, missä ei saa tehdä syntiä, eikä kukaan sinne pääsevä tahdo edes syntiä enää tehdä. Jumala osoittaa itse asiassa rakkauttaan tuomittuja kohtaan, kun ei pakota heitä väkisin luokseen ja Poikansa yhteyteen, sillä elämä vanhurskaiden keskuudessa olisi kuin helvetin tuomio syntiä rakastaville ja vanhurskautta vihaaville sieluille.

On totta, että päättymätön iankaikkinen kärsimys helvetin tulessa olisi kohtuuton rangaistus lyhyen aikaa kestävästä synnin tekemisestä tämän elämän aikana. Rangaistus ei olisi ankaruudeltaan ja kestoltaan suhteutettu tehtyihin rikoksiin ja synteihin. Onkin todennäköistä, että valtaosa kristityistä on ymmärtänyt Raamatun kirjoituksia väärin, kun uskoo tuomittujen kärsivän ikuista tuskaa ja vaivaa tulisessa järvessä. Oikeampi tulkinta on uskoa Jumalan alkuperäinen sana, jonka mukaan rangaistus synnistä on kuolema ja ruumiin maatuminen, katoaminen. Tämä on myös se lopullinen ja iankaikkinen rangaistus, joka kohtaa tuomion ylösnousemukseen joutuvia. He saavat surmansa ja kuolevat toisen kerran, minkä jälkeen heidän ruumiinsa tuhoetaan tulessa: heitä ei ole enää olemassa.

Vaikka rikolliset pääsevät joidenkin kristittyjen mielestä "kuin koira veräjältä", koska Jumalan langettama tuomio on "vain" kuolema ja olemisen lakkaaminen, on kuolema kuitenkin rangaistuksista suurin ja kestoltaan iankaikkinen, päättymätön. Jos olet tyytymätön Jumalan langettamiin rangaistuksiin, niin sinun on sanottava se Jumalalle itselleen. Totuuden etsijä löytää kyllä Jumalan tahdon mukaisen tulkinnan Raamatun kirjoituksiin tässä osin vaikeatajuisessa asiassa. Kuolemanjälkeinen kärsimys on päättävä "toiseen kuolemaan", jonka jälkeen "jumalatonta ei ole enää olemassa".

Sovituksen tarpeellisuus

Kristinuskossa yksi vaikeimmin ymmärrettäviä asioita on se, miksi synnit pitää sovittaa, jotta ne voi saada anteeksi? Miksi Jumala ei voi antaa syntejä anteeksi ilman, että syyttömän tarvitsee kärsiä rangaistus syntisten puolesta?

Itse ajattelen niin, että ellei Jeesus olisi kärsinyt rangaistusta minun puolestani ja minun syntieni tähden, niin minun pitäisi kärsiä rangaistus itse. Jumala on luonut lainalaisuuden, jonka mukaan syyllisen pitää kärsiä rangaistus tekemistään synneistä, ja se on pelkästään oikeudenmukaista. Olet melko varmasti samaa mieltä tästä asiasta, kun ajattelet, että sinua vahingoittanut tai sinulle vahinkoa aiheuttanut henkilö joutuisi kärsimään rangaistuksen tekemästään vääryydestä. Se on oikeudenmukaista. Olisi vääramielistä päästää rikollinen vapaaksi, niin että häntä ei rangaistaisi lainkaan hänen tekemistään rikoksista.

Jumalan langettama tuomio ja rangaistus ovat oikeudenmukaisia. Jumala on vanhurskas eli oikeamielinen tuomitessaan ihmisiä heidän tekemistään synneistä ikuisen kuolemaan. Jumalan armo on kuitenkin enemmän kuin oikeudenmukainen tuomio: se on Jumalan rakkautta niitä kohtaan, jotka hän pelastaa ja armahtaa rangaistukselta. Ajattelepa sitä, että me ansaitsisimme mitä kovimman rangaistuksen tekemiemme syntien tähden, mutta Jumala jättää rakkaudessaan

rankaisematta meitä, ja antaa meille kaikki synnit anteeksi. Eikö tämä ole rakkautta ja suurempaa kuin oikeudenmukaisuus, joka vaatisi meidät tilille tekemistämme synneistä, ja langettaisi meille rangaistuksen, ikuisen kuoleman?

Mikä erottaa kristinuskon muista uskonnoista?

Maailman uskonnot voidaan jakaa kahteen ryhmään sen mukaan, edellytetäänkö uskonnossa uhria syntien sovitukseksi vai ei. On sovitukseen perustuva ja sovitukseen perustumaton syntien anteeksiantamus. On tietysti myös uskontoja tai uskomuksia, joissa ei tarvita lainkaan syntien anteeksiantoa eikä sovitusta, mutta paneudun tässä kirjoituksessani vain uskontoihin, joissa tarvitaan syntien anteeksiantoa.

Monissa luonnonuskonnoissa uhrataan jumalille tai Jumalalle, jotta nämä tai tämä leppyisivät vihastaan, ja jättäisivät rankaisematta ihmisten tekemät synnit. On kuitenkin vain yksi usko, jossa Jumala itse antaa uhrin ihmisten puolesta ja sovittaa ihmiset itsensä kanssa tämän uhrin tuoman sovituksen kautta. Tämä usko on kristinusko, eli usko Kristukseen Jeesukseen, Jumalan Poikaan. Vain Jeesus on sovittanut kerta kaikkiaan kaikki maailman synnit ja kaikkien ihmisten synnit. Kukaan muu ihminen ei ole sitä tehnyt eikä voikaan tehdä, sillä vain Jeesus Kristus on Jumalan ainosyntyinen Poika ja kelpollinen sovittamaan synnit oman täydellisen synnittömyytensä vuoksi. Tämä erottaa kristinuskon kaikista muista uskonnoista ja uskomuksista, eikä mikään muu usko vie Isän tykö kuin usko Jeesukseen Kristukseen, Jumalan Poikaan. On siis virheellistä ajatella tai uskoa, että kaikki uskonnot johtavat autuuteen, tai että muut uskonnot ovat kristinuskon haaroja, mitä ne eivät ole, kun Kristuksen Jeesuksen uhri ja asema Jumalan Poikana kielletään.

Miten käy niiden, jotka eivät ole kuulleet evankeliumia?

Jumala tuomitsee ihmiset tekojen mukaan: sen mukaan, mitä he ovat tehneet, ja miten he ovat suhtautuneet kuulemaansa todistukseen Jumalasta. Jos joku ihminen ei ole kuullut mitään Jeesuksesta tai evankeliumista, niin Jumala ei tuomitse häntä sen vuoksi, että hän ei ole uskonut Jeesukseen eikä evankeliumin sanaan, sillä sehän olisi mahdotonta ilman sanan kuulemista. Jumala voi kuitenkin tuomita tällaiset ihmiset muilla perusteilla oikeudenmukaisesti. Hän tuomitsee heidät tekojen mukaan: sen mukaan, ovatko he tehneet hyvää vai paha, onko heidän elämäntapansa ollut syntinen vai vanhurskas. Jumala tuomitsee heidät myös sen perusteella, ovatko he uskoneet Jumalan muuta todistusta itsestään kuin evankeliumin sanaa. Jumala on nimittäin todistanut itsestään ihmisille mm. luomistöidensä kautta, ja osalle ihmisistä myös unien, näkyjen, ilmestysten ja ehkäpä myös enkelien kautta. Jos ihmiset eivät ole uskoneet Jumalan todistusta, niin Jumala voi tuomita heidät siitä synnistä.

Miksi evankeliumia ei levitetty Vanhan testamentin aikana?

Evankeliumia ei levitetty Vanhan testamentin aikana, koska ei ollut vielä mitään evankeliumia, jota levittää. Jumala ei antanut Israelille eikä muillekaan ihmisille vielä tuolloin tehtäväksi kertoa hänestä ja hänen Pojastaan, Jeesuksesta Kristuksesta, koska Jeesus ei ollut vielä syntynyt neitsyt Mariasta tähän maailmaan. Mutta sitten kun aika oli täyttynyt ja Ihmisen Poika oli tullut maailmaan, kertoi Jeesus itse evankeliumia, ja antoi lähetyskäskyn seuraajilleen, jonka mukaan evankeliumi tuli kertoa kaikille kansoille. Tässä ei ole mitään ihmeellistä, sillä evankeliumia ei voinut kertoa, ennen kuin Jeesus oli noussut ylös kuolleista.

Jumala on pitänyt aina huolen siitä, että on ilmoittanut itsensä riittävän selvällä tavalla ihmisille, jotta voi tuomita nämä sen mukaan, miten he häneen suhtautuvat. Evankeliumin levittäminen ei ole ainoa keino, jolla Jumala ilmoittaa itsensä ihmisille, ja pyrkii pelastamaan heidät. Evankeliumin uskomisen ei ole ollut myöskään ainoa tapa maailmanhistoriassa, jonka kautta ihminen on voinut pelastua. On silti niin, että nekin ihmiset pelastuvat lopulta evankeliumin kautta, jotka Jumala on valinnut jo ennen evankeliumin aikakautta eli ennen uutta liittoa, joksi kutsutaan aikaa Jeesuksen ylösnousemuksesta tai Apostolien tekojen helluntaista tähän päivään asti. Heidän hyväkseen luetaan Kristuksen Jeesuksen uhrin tuoma syntien sovitus, vaikka he eivät ole voineet uskoa siihen elämänsä aikana, koska sovitusta ei ole vielä tapahtunut, tai he eivät ole kuulleet evankeliumia eläessään.

Mitä tahdot tehdä ja miten tahdot elää?

Jos tahdot tehdä hyvää ja elää hyvää tekemällä, niin olet otollinen Jumalalle. Jumala valitsee jokaisesta kansasta ne, jotka tekevät vanhurskautta ja pyrkivät siihen. On siis hyvää ja otollista inhota syntiä ja karttaa pahaa, mutta rakastaa vanhurskautta ja elää oikeamielisesti maan päällä. Jos tahdot elää vanhurskaasti eli oikeamielisesti ja tehdä hyvää sekä karttaa pahaa, niin sitten sinä uskot myös Raamatun kirjoituksia ja todistuksen Jeesuksesta, Jumalan Pojasta, joka on Kristus ja meidän Herramme. Lue siis Raamattua ja etsi vastauksia perimmäisiin kysymyksiin, niin löydät hänet, joka rakastaa sinua ja on antanut henkensä sinun puolestasi, jotta sinä saisit elää iankaikkisesti ja olla autuas. Eikö sen vuoksi kannattaisi uhrata kiitos Jumalalle ja pyrkiä elämään hänen tahtonsa mukaan myös jatkossa?!

Jyväskylässä 5. tammikuuta 2011, muokattu 27. syyskuuta 2011 "iankaikkaisen rangaistuksen" osalta ("Miksi valittaa tuomiosta?")

Petteri Haipola